

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 28 oktober 1992

in zaak C-219/91 (verzoek van de Arrondissementsrechtbank te Leeuwarden om een prejudiciële beslissing):
Strafzaak tegen J. S. W. Ter Voort ⁽¹⁾

(Begrip „geneesmiddel”)

(92/C 310/02)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-219/91, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van de Arrondissementsrechtbank te Leeuwarden (Nederland), in de aldaar dienende strafzaak tegen J. S. W. Ter Voort, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 1, punt 2, eerste alinea, van Richtlijn 65/65/EEG van de Raad van 26 januari 1965 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten ⁽²⁾, heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, kamerpresident; M. Zuleeg, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida en F. Grévisse, rechters; advocaat-generaal: G. Tesauro; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 28 oktober 1992 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Een produkt dat wordt aanbevolen of aangeduid als hebbende therapeutische of profylactische eigenschappen, is een geneesmiddel in de zin van artikel 1, punt 2, eerste alinea, van Richtlijn 65/65/EEG van de Raad van 26 januari 1965 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake farmaceutische specialiteiten, zelfs indien het in het algemeen als een levensmiddel wordt beschouwd en zelfs indien het volgens de huidige wetenschappelijke inzichten geen therapeutische werking heeft.
2. Een produkt waarvan de therapeutische eigenschappen uitsluitend worden vermeld in een publikatie, zoals een folder, die de koper na de verkoop op aanvraag wordt toegezonden, hetzij door de fabrikant of de verkoper

van het produkt, hetzij door een derde, kan als een geneesmiddel in de zin van artikel 1, punt 2, eerste alinea, van Richtlijn 65/65/EEG worden aangemerkt, mits, in laatstbedoeld geval, die derde niet geheel onafhankelijk van de fabrikant of de verkoper handelt.

3. Een produkt dat geen geneesmiddel is in de zin van artikel 1, punt 2, van Richtlijn 65/65/EEG, kan, onverminderd de artikelen 30 en volgende van het Verdrag, betreffende uit andere Lid-Staten ingevoerde produkten, in de nationale wetgeving van een Lid-Staat als een geneesmiddel worden beschouwd.

BESCHIKKING VAN HET HOF

van 30 september 1992

in zaak C-294/91 P: E. Sebastiani tegen Europees Parlement ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Ambtenaar — Ad interim — Bevordering — Verwerping van hogere voorziening wegens kennelijke ongegrondheid)

(92/C 310/03)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-294/91 P, E. Sebastiani, ambtenaar van het Europees Parlement, woonachtig te Wellen (Bondsrepubliek Duitsland), vertegenwoordigd door P. Greinert, advocaat te Trier, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement, Kirchberg, betreffende hogere voorziening tegen het arrest, op 25 september 1991 gewezen door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vijfde Kamer) in zaak T-163/89 tussen E. Sebastiani en het Europees Parlement, en strekkende tot nietigverklaring van dat arrest (andere partij in de procedure: Europees Parlement, gemachtigden: J. Campinos en M. Peter, bijgestaan door A. Bonn, advocaat te Luxemburg), heeft het Hof, samengesteld als volgt: O. Due, President; R. Joliet, F. A. Schockweiler en F. Grévisse, kamerpresidenten; G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Zuleeg, J. L. Murray en D. A. O. Edward, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: J.-G. Giraud, op

⁽¹⁾ PB nr. C 251 van 26. 9. 1991.

⁽²⁾ PB nr. 22 van 9. 2. 1965, blz. 369/65.

⁽¹⁾ PB nr. C 336 van 31. 12. 1991.